

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 75 / 17 OCTOMBRIE ANUL III, 2021

Rostul vieții - primirea și rodirea cuvântului lui Dumnezeu

Evangelhia Duminicii a XXI-a după Rusalii (Pilda semănătorului) Luca 8, 5- 15

Duminica a XXI-a după Ru-
salii, se citește la Sfânta Litur-
ghie Pilda semănătorului, din
Evangelhia după Sfântul Luca.
În această pildă, Mântuitorul
nostru Iisus Hristos vorbește
despre un semănător și despre
patru situații diferite în care au
ajuns semințele aruncate de el
pe pământ.

Mântuitorul ne spune că
dintre semințele aruncate în
brazdă, una a căzut lângă
drum, a fost călcată în picio-

oare de trecători, iar apoi păsările cerului au mâncat-o. A doua sămânță a căzut pe un loc pietros, a răsărit, dar, din lipsa umezelii, s-a uscat foarte curând. A treia sămânță a căzut între spini, a crescut împreună cu spinii, dar, în cele din urmă, a fost înăbușită de spini. A patra sămânță a căzut în pământul cel bun și a făcut rod. După ce a spus această pildă, Mântuitorul Iisus Hristos a rostit cuvintele: *Cine are urechi de auzit să audă!*

Cuvântul lui Dumnezeu, rămas neroditor din nepăsare și neglijență

Mântuitorul explică El Însuși pilda rostită, arătând că sămânța căzută lângă drum, călcată în picioare și apoi mâncată de păsările cerului, îi reprezintă pe acei oameni, care aud cuvântul, dar vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Așadar, primul obstacol pe care-l întâmpină Semănătorul este diavolul, care ia din inima omului cuvântul lui Dumnezeu, binevestit de Biserică prin slujitorii ei, chiar înainte ca acesta să încolțească în sufletul celui ce-l ascultă.

A răsărit, dar nu s-a întărit: credința nestatornică

A doua categorie de oameni, descrisă simbolic de Mântuitorul prin sămânța care a căzut în loc pietros, sunt cei care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar aceștia nu au rădăcina, ci cred până la o vreme, iar în vreme de ispită se leapadă. Avem de-a face în acest caz cu oamenii care primesc cu bucurie cuvântul Evangheliei și îl cultivă atât timp cât le merge bine, sunt sănătoși, au rezultate bune în activitatea cotidiană, câștigă bine, sunt bine văzuți de cei din jurul lor, sunt laudați și apreciați.

Spinii grijilor lumești sufocă iubirea de Dumne- zeu și de aproapele

A treia categorie de oameni despre care vorbește Mântuitorul Iisus Hristos în pilda Sa sunt cei ce primesc cuvântul lui Dumnezeu, dar acesta nu ajunge să rodească deplin din cauza înăbușirii lui de preocupări inrobitoare: *Aceștia sunt cei care aud cuvântul, dar umblând sub povara grijilor, a bogățiilor și a plăcerilor vieții acesteia, se înăbușă și nu rodesc desăvârșit.* Aceștia sunt oamenii care nu mai găsesc timp să se

CVDIOSVL PAISIE ACHIORITVL CVVINTE DVHOVNICEȘTI VI DESPRE RVGĂCIUNE

Diavolul îl împiedică pe om de la rugăciune

- Gheronda, unde greșesc de îmi apare o piedică atunci când am de gând să priveghez la chilie?
- Dacă îngăduie Dumnezeu piedica, înseamnă că va ieși ceva mai bun. — Dar și atunci când asta se întâmplă mereu?
- Atunci înseamnă că există mândrie.
- Gheronda, nu-mi dau seama dacă există mândrie.
- Poți să-ți dai seama și din felul cum aranjezi lucrurile. Dacă le dai întâietate treburilor și după aceea rugăciunii, dai drepturi ispitorului să-ți aducă piedici. Iar dacă cineva dă mai multă importanță treburilor decât celor duhovnicești, oare asta nu este mândrie? Este și mândrie și lipsă de evlavie.
- Gheronda, ce face ispitorul ca să împiedice pe cineva care se roagă? — Ce face? Află o mie și unu de chipuri. De îndată ce omul începe rugăciunea, poate să-i aducă visare sau poate să-i răspândească mintea cu imaginații, cu zgomote etc. Să vezi ce s-a întâmplat când eram la Mănăstirea Stomiu (între anii 1958-1962). Într-o noapte

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

roage dimineața și seara, pentru că au prea multe griji legate de lucruri trecătoare, și uită tocmai esențialul: *legătura lor cu Dumnezeu – Izvorul vieții și al tuturor binefacerilor*. Omul cu griji împovărătoare uită sfatul înțelept al poporului credincios: *totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu!* (Continuare pagina 2).

Există mulți oameni care sunt atât de copleșiți de grijile lumesti, încât nici nu se mai gândesc la rostul vieții lor pe pământ. *Aceștia trăiesc sufocați de mulțimea evenimentelor, de goana după câștig, de grija de procurare a hranei, a îmbrăcăminte, a spațiului de locuit sau de grija permanentă de-a fi tot mai fericiți. Astfel, ei nu mai au timp pentru a asculta cuvântul lui Dumnezeu și a-l împlini în viață.* Această înăbușire a vieții din cauza multelor griji pentru bunuri trecătoare îi face pe unii oameni să-și piardă nu numai credința, ci chiar și echilibrul vieții sănătoase.

Omul nu mai construiește viața sa mai întâi pe relația cu Dumnezeu – Dătătorul vieții și pe iubirea milostivă de aproapele, ci doar pe câștigul și consumul lucrurilor trecătoare și pe relații de profit.

Iubirea lui Dumnezeu este izvor de pace și bucurie

Evangelia mai spune că în această categorie a oamenilor cu sufletul înăbușit de griji se numără și cei înrobiți de plăcerile vieții. Sunt o mulțime de oameni care folosesc timpul sfârșitului de săptămână doar pentru relaxare și petreceri, mâncare multă și jocuri. **Ini- ma curata si buna - brazda roditoare a cuvântului Evangheliei** La sfârșitul *Pildei semănătorului*, din Evangelia Duminicii a XXI-a după Rusalii, Mântuitorul ne spune că numai a patra sămânța a adus rod desăvârșit. Așadar, numai o pătrime dintre oameni fac roditor cu-

vântul lui Dumnezeu, adică învățătura Evangheliei lui Hristos, transmisă prin Biserica Sa. În acest înțeles, Hristos-Domnul tâlcuiește pământul cel bun în care a rodit sămânța ca fiind inima curată și bună a omului. Prin urmare, dacă inima nu este curată, ci întunecată de răutate și viclenie, ea nu poate fi roditoare.

Așadar, inima curată și bună este starea duhovnicească a sufletului în care cuvântul mântuitor al Evangheliei lui Hristos devine roditor.

Dar cine sunt cei mai cunoscuți oameni din categoria celor roditori duhovnicește întrucât au inima curată și bună? *Aceștia sunt mai întâi Sfinții Bisericii care au făcut roditor cuvântul lui Dumnezeu în viața lor, pentru că și-au curățit inima de păcate prin pocăință, au luminat-o și au sfințit-o prin post și rugăciune și au făcut-o bună sau milostivă prin fapte bune.*

Să dobândim și să cultivăm bunătatea inimii

Să ne ajute Dumnezeu să urmăm pilda sfinților pentru a face roditoare în noi lumina sfântă din *Pilda semănătorului!* Nu este suficient să dobândim multe cunoștințe, ci este nevoie și să săvârșim multe fapte ale bunătății

Văzând pilda sfinților și, mai ales, cerând ajutorul lor, primim o putere care face roditoare în viața noastră lumina Sfintei Evanghelii. Să ne ajute Hristos Domnul și toți Sfinții Lui *să avem inima bună și curată, să sporim în dragostea față de Dumnezeu și de semenii noștri, să devenim milostivi și buni, spre slava lui Dumnezeu, cinstirea sfinților și mântuirea noastră!* Amin. (PF Daniel Patriarhul BOR, https://www.noutatiortodoxe.ro/predica-preafericitului-parinte-patriarh-daniel-la-duminica-a-xxi-a-dupa-rusalii_19666_p0.html).

**СВЯТОСЪВЪ ПЪЛСИЕ АСНІОРИТЪВЪ
СЪВІНТЕ ДУХОВНИЦЕСТИ ВИ
ДЕСПРЕ РУГĂЦИВНЕ**

am mers să mă rog în biserică. Poarta mănăstirii era închisă, iar la ușa bisericii am tras zăvorul. Spre miezul nopții tangalachi a început să lovească neconținut în zăvor și nu se mai oprea, ca să mă facă să merg să văd cine este. Am intrat în Sfântul Altar, ca să nu aud, și acolo, în spatele Sfintei Mese, lângă Cel răstignit, am rămas până dimineață. Crucea lui Hristos are mare putere. Când eram frate începător, tangalachi mă războia mult. Noaptea, când eram în chilie, îmi bătea continuu la ușă și spunea: „Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri”. Deschideam ușa și, cu toate că nu vedeam pe nimeni, mă cuprindea frica. După aceea nu mai aveam stare; îmi era cu neputință să mai stau în chilie. Sufeream, plangeam, mă rugam, dar nimic. Ieșeam afară. Într-o seară după Pavecerniță, mă vede afară un proestos al mănăstirii și mă întrea-bă: „Fiule, de ce nu mergi la chiliuța ta? Vezi pe vreun părinte umblând pe afară? Părinții se roagă în chiliile lor”. Eu am început să plâng și i-am spus ce mi se întâmplă. Atunci mi-a adus o bucată de ceară în care era o părticică din Sfânta Cruce și mi-a spus: „Fiule, mergi acum liniștit la chilia ta”. Am intrat în chilie și, de îndată ce am închis ușa, am auzit pe cineva spunând cu voce tare: „Pentru rugăciunile Sfinților Părinților...”. Când am zis „Amin”, ușa s-a deschis și a intrat un polițist îmbrăcat în toată ținuta sa. Galoanele le purta oblic pe mânecă, așa cum purtau mai demult polițiștii. A început să strige la mine: „Ei, ticălosule, tu, care nici călugăr nu ești, pentru ce ai acel lemn?” Apoi a început să râdă cu râsul său cel „dulce”. Strigă, dar nu se putea apropia, pentru că aveam Cinstitul Lemn. Am strigat și eu „Doamne Iisuse Hristoase” și „polițistul” s-a făcut fum. (Traducere din limba greacă de ieromonah Ștefan Nuțescu Chilia „Bunavestire”, Schitu Lacu Sfântul Munte Athos Editura Evangelismos București, 2013, Pag. 35 Va continua).

